

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Бургас, 10.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Галина Т. Канакиева
Гергана Ж. Кондова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
в присъствието на прокурора К. Г. К.
като разгледа докладваното от Гергана Ж. Кондова Въззивно
административно наказателно дело № 20232000600050 по описа за 2023
година

Производството е по реда на чл.83ж от ЗАНН, вр.чл.289, ал.4, вр.ал.1 вр. чл.313
и сл. от НПК.

Образувано е по протест на прокурор от Окръжна прокуратура Бургас срещу
протоколно определение от 09.02.2023 г., постановено по НАХД № 1552/2022 г. по
описа на Окръжен съд Бургас, с което съдът на основание чл.83ж от ЗАНН, вр.чл.289,
ал.1, вр.чл.24, ал.1, т.3 от НПК е прекратил административнонаказателното
производство по делото, образувано по предложение на ОП Бургас за налагане на
имуществена санкция на осн.чл.83а от ЗАНН на юридическото лице „С.Г.“ ЕООД,
Е И К ..., представлявано от управителя З. Д. И., поради изтекла абсолютна
преследвателска давност по чл.83а, ал.8 от ЗАНН, вр.чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.4 от
НК.

С протеста се изразява недоволство от протоколното определение като се
твърди, че съдът неправилно е направил преценка за изтекла абсолютна давност по
чл.83а, ал.8 от ЗАНН във връзка с чл.81, ал.3 от НК, като е приел за дата на извършване
на престъплението по чл.255, ал.4, вр.ал.3, вр.ал.1, т.2 от НК – 19.03.2014 г., а не датата
на внасянето в бюджета на сумите по данъчното задължение с лихвите, осъществено
през 2022 г. /без посочена конкретна дата/, след внасяне на обвинителния акт в
окръжния съд, което е и станало причина за преквалифициране на деянието по

привилегирования състав по чл.255, ал.4 от НК и решаване на наказателното дело от общ характер със споразумение. В подкрепа на заявеното становище са посочени указанията, дадени в ТР № 26 от 01.04.1960 г. по н.д. № 17/1960 г., ОСНК, касаещи състав на престъпление по чл.107 от НК /отм./, но приложими по аналогия и за престъплението по чл.255, ал.4 от НК /в действащата му редакция/. Според прокурора, в посоченото тълкувателно решение е прието, че чл.107 от НК (отм.) - сега чл.205 от НК не е самостоятелен състав на престъпление, което важи и за чл.255, ал.4 от НК /в действащата му редакция/, като давностният срок за изключване на наказателното преследване започва да тече от внасянето на сумите на данъчното задължение в бюджета, ведно с лихвите. Поради това намира, че преследвателската давност за престъплението по чл.255, ал.4 от НК е започнала да тече през 2022 г., без да посочва конкретна дата, и към момента същата не е изтекла. В тази връзка отправеното към въззивния съд искане е за отмяна на оспореното определение и връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура Бургас не поддържа протеста и направеното с него искане. Намира подаденият протест за неоснователен и претендира същият като такъв да бъде оставен без уважение, а протестираното протоколно определение – потвърдено. Заявява изричното си становище, че съгласно нормата на чл.83а, ал.8 от НК давностният срок по чл.81, ал.3 от НК започва да тече от датата на извършване на престъплението по чл.255, ал.4, вр.ал.3, вр.ал.1, т.2 от НК, а именно – от 19.03.2014 г., за което управителят на юридическото лице е осъден по НОХД № 59/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас. Поради това, абсолютната давност от седем години и шест месеца по чл.81, ал.3 от НК е изтекла на 19.09.2021 г. и административнонаказателното производство правилно е прекратено от окръжния съд.

Заинтересованото юридическо лице "С.Г." ЕООД, чрез своя управител З. И. и процесуален представител – адвокат от АК Бургас оспорват основателността на протеста и заявяват, че поддържат изцяло изложеното в пледоарията на прокурора от Апелативната прокуратура в посока правилността на протестираното определение. Претендират потвърждаване на протоколното определение на Окръжен съд Бургас като правилно и обосновано.

След като прецени изложените в протеста доводи, становището на прокурора и на представителите на заинтересованото юридическо лице, провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, Апелативен съд Бургас прие следното:

Протестът е допустим като подаден от процесуално легитимирана за това страна, в предвидения в закона срок и срещу акт, подлежащ на въззивен контрол. Разгледан по същество протестът е неоснователен.

Производството пред окръжния съд е по реда на чл.83а и сл. от Закона за

административните нарушения и наказания и е образувано по предложение на прокурор в Окръжна прокуратура Бургас за налагане на имуществена санкция на юридическото лице „С.Г.“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. Н., обл. Бургас, ул. „Х.К...1, с управител и едноличен собственик на капитала З. Д. И., с ЕГН *****, в размер на 20 059,09 лева (двадесет хиляди петдесет и девет лева и девет стотинки), представляваща имуществената облага, с която юридическото лице се е обогатило в резултат на извършено на 19.03.2014 г. престъпление по чл.255, ал.4, вр.ал.3, вр.ал.1, т.2 от НК.

С влязло в сила на 12.10.2022 г. по НОХД № 59/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас определение за решаване на делото със споразумение, З. Д. И. е признат за виновен в извършване на горепосоченото престъпление.

При правилно изяснена фактическа обстановка, решаващият съд е достигнал до правилни и обосновани правни изводи, като е приел, че абсолютната преследвателска давност за престъплението по чл.255, ал.4, вр.ал.3, вр.ал.1, т.2 от НК, за което управителят на юридическото лице е осъден, съгласно чл.83а, ал.8 от ЗАНН, вр.чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.4 от НК е изтекла на 19.09.2021 г. и административнонаказателното производство по НАХД № 1552/2022 г. поради това следва да бъде прекратено.

Съгласно разпоредбата на чл.83а, ал.8 от ЗАНН отговорността на юридическото лице се погасява с изтичане на срок, равен по продължителност на този по чл.81, ал.3 от Наказателния кодекс, считано от датата на извършване на престъплението, от което се е обогатило или би се обогатило юридическото лице. Следователно, моментът, указан в нормата като начало на отмерване на срока на преследвателската давност във връзка с отговорността на юридическо лице, е датата на извършване на престъплението. В конкретния случай, З. Д. И. – управител на заинтересованото юридическо лице е осъден по НОХД № 59/2022 г. на ОС Бургас за престъпление по чл.255, ал.4, вр.ал.3, вр.ал.1, т.2 от НК, извършено на 19.03.2014 г. За посоченото престъпление законът е предвидил наказание лишаване от свобода до три години и глоба до хиляда лева. Следователно, с оглед нормата на чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.4 от НК, отнасяща се за престъпни деяния, наказуеми с лишаване от свобода повече от една година, каквото безспорно се установява да е престъпното такова, за което е наказан управителя на дружеството, абсолютната давност за погасяване на отговорността на юридическото лице е седем години и половина, който срок, считано от датата на извършване на престъплението е изтекъл на 19.09.2021 г. При съобразяване на изложеното дотук, окръжният съд правилно е прекратил административнонаказателното производство поради погасена имуществена административнонаказателна отговорност на юридическото лице, чийто управител е осъден.

Обоснован и правилен е приложеният от първоинстанционния съд тълкувателен подход, при който не е допуснато смесване на нормите на чл.80, ал.3 от НК и чл.83а, ал.8 от ЗАНН. Посочените разпоредби уреждат различен начален момент, от който погасителната давност започва да тече, в зависимост от това в какво производство същата се отмерва – наказателно или административнонаказателно по

чл.83а от ЗАНН. Поради това, неуместно е позоваването в протеста на ТР № 26 от 01.04.1960 г. по н.д. № 17/1960 г. на ОСНК, т.к. застъпеното в него касае началния момент на преследвателската давност в наказателното производство за извършено престъпление, но не и началото на тази по чл.83а, ал.8 от ЗАНН във връзка с отговорността на юридическо лице, обогатило се от престъпление, какъвто е настоящият случай. Казано другояче, посоченото тълкувателно решение е неотносимо към настоящия казус поради ясно и изрично нормативно установени различни начални моменти на преследвателската давност, регламентирана в НК и в ЗАНН, съответно за погасяване на наказателната отговорност на физическите лица и за погасяване на имуществената административнонаказателна отговорност на юридическите лица.

Съображенията дотук мотивират извод за потвърждаване на протестираното определение като правилно.

С оглед изложеното и на основание чл.83ж от ЗАНН, вр.чл.289, ал.4, вр.ал.1 от НПК вр.чл.338 от НПК, Апелативен съд Бургас

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 09.02.2023 г., постановено по НАХД № 1552/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, с което на основание чл.83ж от ЗАНН, вр.чл.289, ал.1, вр.чл.24, ал.1, т.3 от НПК административнонаказателното производство по делото, образувано по предложение на ОП Бургас за налагане на имуществена санкция на осн.чл.83а от ЗАНН на юридическото лице „С.Г.“ ЕООД, ЕИК ..., представлявано от управителя З. Д. И., е прекратено.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____